

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IIESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

0 seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar
Serioși nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 122.

Luni, Marți 17 (29) Iulie

1884.

BrașovŪ in 16 (28) Iulie.

Hotărîrea Croaților de a demonstra în contra înfrățirii faimoase dela Praga prin absentarea lorŷ dela festivitatea deschiderii teatrului cehicŷ, a turnatŷ oleu pe foculŷ amorului ceho-maghiarŷ.

Organele lui Rieger, care de mai mulți ani încocce caută și țiuva cu luminarea amicitia Ungurilorŷ, întrebuintează incidentulŷ cu Croații spre a dá nouilorŷ aliați politici de peste Laita o probă de simpatia nefățărîtă, se înțelege deocamdata numai pe hărtia. Aceste toi își ieau chiar avântulŷ de a combate purtarea maghiarofagului Starcevicŷ și a studențilorŷ croați.

Foile ungurescŷ din parte-le vorbescŷ cu multŷ satisfacțiune de izolarea, în care s'ar află ađi agitatorii pentru idea marelui imperiu croatŷ dela sudŷ. Vedeți — țicu ele cãtră Croați — cã nici cei de unŷ soiu cu voi nu vę mai sprijinescŷ!

În timpŷ ce se făceau declarările de amorŷ între politicii militanți cehi și maghiari, opiniunea publică a Cehilorŷ își formulă judecata sa despre comedia pretinsei înfrățiri cu Maghiarii.

Intr'unŷ articolŷ alŷ țiarului „Obzor“ din Olomuțŷ (Olmütz) se exprimă în modulŷ celŷ mai fidelŷ adevăratele sēmțeminte ale Cehilorŷ față Maghiari. Reproducemŷ aici părțile esențiale ale acestui articolŷ, care ar putę servi și altora în asemenea situațiune de învățatură. „Obzor“ țice

„După experiențele trecutului și ale prezentului este greu de a află unŷ motivŷ pentru simpatia între Unguri și Cehi. E greu de a susține relațiuni de simpatia cu o națiune, care în sãlbătăcia ei a întrecutŷ și pe Mongoli, care a luptatŷ în contra părințilorŷ noștri, a distrusŷ imperiulŷ mare moravŷ și a nimicitŷ Belgradulŷ nostru așa cã ađi nici de urmă nu-i mai putemŷ dá. E greu a trăi în amicitia c'unŷ poporŷ, care lucră și se nãsuiesce ca se nimicească pe frații noștri Slovaci, pe cari i-au smulsŷ dela peptulŷ mamei slave, spre ai despoia de limba, de consciința și de cultura lorŷ națională, și pentru cari nu cunoscŷ decãtŷ asuprire fără margini.“

„De repetițe ori au negociatŷ conducătorii națiunii noștre pentru o împăcare politică cu conducătorii Maghiarilorŷ, dër totdeuna fără succesŷ. Vitezilorŷ fii ai regatului ungarŷ nici nu li-ar veni în minte de a ne salută pe pãmântŷ ungurescŷ în limba cehică. Noi nu putemŷ sę fimŷ nepăsătorŷ față de sörtea frațilorŷ noștri, a Slovacilorŷ. Voimŷ sę le dãmŷ unŷ sprijinŷ moralŷ în lupta lorŷ pentru existența națională. Acesta însă nu o putemŷ face, decã vomŷ simpatia cu inimicii lorŷ cei mai mari.“

„N'amŷ avę sę țicemŷ nimicŷ contra primirii onorifice a óspețilorŷ pacnicii maghiari, cari au venitŷ la Praga, spre a admirá templulŷ arti, ce și l'a ridicatŷ o națiune apăsată cu propria ei putere, și cari se bucură privindŷ la natura și artele frumoasei noștre patrie morave și cehice. Dër o asemenea vizită nu este suficientă, spre a privi în acești óspeți unŷ felŷ de deputațiune a națiunii maghiare și a-i întâmpiná cu simpatii, pe cari nu le putemŷ sēmți până atunci, până când Maghiarii nu vorŷ renunța cu desevîrsire la maghiarisarea și asuprirea frațilorŷ noștri de unŷ stuge, a Slovacilorŷ, precum și a tuturorŷ celorlalți Slavi din Ungaria.“

Declarațiunea acestă a fõiei din Olmütz cuprinde opiniunea adevărată a poporului cehicŷ; dar nu declarațiunea din „Politik.“ Arfi o mare nebunie a crede cã Cehii se vorŷ lãpędá de frații lorŷ slavi de dragulŷ Maghiarilorŷ.

Publicãmŷ mai josŷ pãrerile țiarului „Egyetértés“ asupra înfrățirii ceho-maghiare. Acestă fõia are presimțulŷ, cã vechia vrãșmașiã dintre aceste doue popore nu va încetá. Ea cere dela Cehi unŷ prețŷ prea mare pentru amicitia maghiara, cândŷ țice cã se renunțe a mai luá în apërare pe frații lorŷ asupriți din Ungaria. Ori cãtŷ de moderatŷ ar fi Cehii, cum ar putę se renunțe ei de a dá Slovacilorŷ, decã nu altŷ ajutorŷ celŷ puținŷ sprijinŷ moralŷ.

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alŷ „Gaz. Trans.“)

Toulon, 27 Iuliu. — De erŷ sëră până astãđi la 10 ore înainte de amęđi au muritŷ de coleră aici 8, ęr în Marsilia 18 persoane.

În Toulon se constată o însemnată schimbare spre bine.

Astãđi Duminecã au muritŷ de coleră în Toulon 3, în Marsilia 17, în Aix 6 persoane.

Cronica țilei.

Erŷ a sositŷ în Brașovŷ copilulŷ Mauriciu Frankl renumitŷ prin produțiunile sale matematice. Elŷ nu este încă de 11 ani și face în capŷ operațiunile cele mai grele cu numerŷ întregŷ cu o deplină esactitate și mare repeđiciune. A fostŷ admiratŷ de cei mai strălucitŷ matematici ai Germaniei, Franciei, Angliei, Belgiei și Olandei. Mâne Marți, va începe produțiunile sale și aici în Brașovŷ. Talentulŷ acestui copilŷ se pôte numi cu dreptŷ cuvântŷ fenomenalŷ.

Mãestrulŷ aritmeticŷ, care a făcutŷ câte-va probe și la biroulŷ redacțiunii noștre, va ține prima produțiune în hala festivă de lângă pörta Scheilorŷ împreună cu o reprezentațiune a trupei ungurescŷ de aici — mânę Marți în 16/28 Iuliu.

Între Comarnicŷ și Sinaia s'a înființatŷ de Vinerŷ unŷ serviciu de trãsuri, cari vorŷ circula, până ce se va restabili linia feratã. Acestă restabilire, se crede, cã nu se va sfērși mai curęndŷ, decãtŷ în douę sęptãmãni.

„România“ dã sub rezervă scirea, cã primul ministru alŷ României, Brătianu s'arŷ gândi sę pãrãsiască puterea lãsãndŷ succesiunea lui N. Crețulescu. Causa ar fi dificultățile esteriore. Ea țice cã d-lŷ Brătianu ar fi primitŷ statulŷ, chiar și din Berlin, sę ia acestă hotărîre.

Același țiarŷ scrie: Se țice, cã prințulŷ Batemberg alŷ Bulgariei, va face o vizită Regelui și Reginei României la Sinaia.

Societatea liricã din Iași a publicatŷ unŷ concursŷ pentru trei burse, ce se vorŷ da elevilorŷ, cari se vorŷ distinge ca soprane, mezo-soprane și contralte. Concursulŷ se va ține la conservatoriulŷ de acolo în 2 Septembrie.

Comisiunea centrală pentru filoxeră, din România a publicatŷ unŷ regulamentŷ privitorŷ la mësuri, ce sunt de luatŷ împotriva propagãrei filoxerei.

Consiliulŷ de ministri din România discută cestiunea, unde ar fi mai bine sę se clãdescă zidirea pentru muzeulŷ și biblioteca statului. Anulŷ acesta se vorŷ lucră numai planurile.

„Telegrafulŷ“ scrie: Marția viitoare vorŷ plecá în America, din Iași, peste 500 Evrei. Parte din aceștia emigrézã pe cheltuiala comitetului israelitŷ ad hoc, ęr parte cu banii lorŷ.

Mereu numai înainte!

Elena Teodorini a avutŷ unŷ nou succesŷ în „Traviata“, pe scena teatrului Colon din Buenos-Ayres. Diarele de acolo vorbescŷ cu laude de dęnsa.

„Curierulŷ financiarŷ“ scrie: În Maiŷ și Iunie lãcustele au nãvãlitŷ intr'o parte din Dobrogea; au adusŷ ore-cari stricãciuni recoltelorŷ. Mësuri s'au luatŷ pentru distrugerea lorŷ și, dupã cãte ni se spune, cu destulŷ succesŷ.

Din Constantinople se anunțã, cã Pörta a hotărîtŷ sę închidã cu forța oficiile postale strãine din imperiulŷ sęu, decã nu le vorŷ închide statele, cãrora aparținŷ. Rusia, se crede, cã aproba acestă hotărîre a Pörtei otomane.

Gazeta Națiunea din Berlin află, cã s'a proiectatŷ la Petersburg deschiderea unei esposițiunii universale de obiecte de arte în 1885.

Din 100 nihilistŷi arestatŷi în Varșovia 46 au fostŷ liberați. Între ei este și procurorulŷ Cicerin.

„Gazeta Krakowska“ din Varșovia scrie, cã Țarulŷ nu se va opri acolo, ci se va duce la Skierniewice. La trecerea Țarului Varșovia va fi iluminatã. Se mai scrie, cã anulŷ acesta Țarulŷ va face împreună cu Țarina o cãlãtoriã la Copenhaga.

Senatulŷ francesŷ a începutŷ desbaterea proiectului de revisuire.

Guvernulŷ spaniolŷ va publica o notă, cu care se va sfērși incidentulŷ lui Pidal.

„Ateneulŷ“ din Roma scrie, cã s'a descoperitŷ între Subiaco și Tenne o vilã frumósã a împãratului romanŷ Nero.

Unŷ germanŷ americanŷ se țice, cã a inventatŷ unŷ balonŷ, ce se pôte cãrmui. Secretulŷ nu voescę sę-lŷ descoperi, decãtŷ numai Germaniei, patriei sale, ca sę'lŷ fie numai ei folositorŷ în rësboie.

Serbãtõrea lui Horia.

Acum se ocupă și „Pester Lloyd“ (nr. dela 25 Iuliu p. n.) de serbarea centenarului revoluțiunii dela 1784. Aranjarea unei asemenea serbãri în România numita fõie o declară de unŷ „scandalŷ“ și pe arangiatorŷ îi clasézã între cei mai periculoși agenți ai Rusiei, și face responsabilă pentru faptele lorŷ oposițiunea din România, care nu s'ar gândi decãtŷ la detronarea regelui Carolŷ și înființarea unei republice a statelorŷ balcanice. Dupã o introducere, în care țice, cã oposițiunea din România nu e decãtŷ o asociațiune pentru cultivarea scandalurilorŷ, face urmãtoarele observãri scandalose:

„Dupã intormãrile noștre totã acestă oposițiune se ocupă în aceste momente cu pregãtirea serbãrii centenarului lui Horia și Cloșca. Acestă serbare însă nu o face ea de capulŷ ei, ci este îndemnată de așa numiții emigranți ardeleni, cari s'au făcutŷ o adevărată plagă a României. Toți, cari cunoscŷ relațiunile Românilorŷ, țicu, cã acestă demonsrtatiune, ca tôte cele de soiulŷ ei, o aranjézã nisce emigranți ardeleni, ce n'au alta de lucrŷ, cari trecŷ din Ardelŷ în România și, apoi — de vreme ce și stãpãnirea de acolo e puținŷ aplicatã sę dea posturŷ unorŷ indiviđi semi-culți — voescŷ sę restörne de odată și Ungaria și România. Decã se gãsesce în Sibiu sęu în Brașovŷ unŷ jurnalistŷ, a cãrui prosã se rëtãcescă fără cãpãtãiu în tôte părțile, respinsă de fiecare redacțiune, decã se gãsesce unŷ candidatŷ, care nu e în stare sę trecã esamenulŷ de profesorŷ la scõlele medii, sęu unulŷ, care nu pôte trece culmea esamenelorŷ juridice, așa cum a introdus-o tirãnia Ungurilorŷ, ce face?... repede se duce preste munți și ca martirŷ politicŷ își mãnãncă pãnea sa plinã de lacrimi. E vina guvernelorŷ de mai înainte, cã au primitŷ și au adãpostitŷ acestŷ soiu de ómeni cu bunãtate multŷ mai mare, decãtŷ li se cãdea; acum nici unŷ guvernŷ românŷ nu mai pôte purtã grijã de drãgãlașii óspeți, cari se înmulțescŷ mereu. Domnulŷ Brătianu este unŷ spiritŷ cu multŷ mai pozitivŷ, decãtŷ sę-și facã de trebã cu acestă brésã. Și fiindcã guvernulŷ nu voescę sę-și facã de lucru cu acești cavaleri, caută sę-și facã ei de lucru cu elŷ. Ei sunt, cari provócã cele mai multe scandale

Impotriva Ungariei și monarhiei și și serbarea centenarului lui Horia și Cloșca trebuie să li-o punem în socoteala lor.

Trebuie, să lămurim puțin aceste relații, din temelul, că noi nu am voi să se judece fals în presa patriei noastre comedia, ce se pregătește la hotarele noastre. Inteligența română, toți cei ce în Bucuresci se numără între cei bogați, cu ranguri și cu caracter, se împărtășesc într-o mică măsură de aceste întâmplări. Ce-i drept, universitatea de acolo, ia parte la ele; dără după cum la noi omenii cu minte au desaprobat auto-da-féul studenților din Clușă, totu așa și cercurile serioase ale Bucurescilor nu se vor bucura, vedându, că junimea de acolo se indeletnicesce cu sărbătorirea unor bestie răpitoare și turbate, cari nu-și găsesc semenii, decât în jacuierile evului mediu. Să se mai bage apoi în seamă, că »universitatea« din Bucuresci nu trebuie să ni-o închipuim chiar ca flóre a tinerimei române; de vreme ce adevărata junime studioasă a României se cultivă mai cu seamă în Paris, Berlin și Viena, pe când la peptul școlii din Bucuresci laptele științei nu-lu sugă, decât nisce tineri adeseori foarte indoelnic.

Foia peștană dice, că cabinetul român suferă de bună seamă cu temei, faptele opoziției pe cât timp se ocupă de constituția țării, acesta este explicabil. »Cu totul altă judecată trebuie să facem însă, când în Bucuresci se hotărăsc sărbătorii pentru mărirea unor fapte, cari în ziua de astăzi numai între Zulucafrii ar mai pute trece de obiecte ale admirării. Aceste observări nu sunt dictate de sentimentele noastre naționale. Dar decă îi poți fi cuiva pe plac, că în România în anul 1884 faptele celor din urmă antopofragii europeni să sărbătorească, vecinii României voru avé a face mai puțin obiectiv, de câtu ori cine. Neindoelnic este însă, că România se desface prin acesta de ori ce comunitate culturală cu Europa!«

»Pentru aceea este de recomandat o represiune energetică a acestor excese din partea guvernului din Bucuresci, cu tôte că aceste sunt numai o verigă din lanțul cel lung de excese, prin a căroră pregătire soceșce opoziția, că va stabili o contrabalanta ispravilor actualului cabinet. —

—0—

Din Dobolii de jos unu ore-care B. A. scrie cătră »Szekely Nemzet« cu data 24 Iuliu între altele:

»Prin arangiarea sărbătorii centenare, urmașii lui Horia dovedesc, că ei acum după 100 de ani încă totu aceiași convingere o nutresc, de care au fost animați antecesorii, convingerea, că trebuie să năsuiesc de a stărpi pe Maghiari. Dar ca se stărpească pe Maghiari, Valachii nu sunt destul de tari. Chiar de aru pute face, ca să învie din morți Traianu, căruia iară fi rușine, că a fost cândva Valach, ei nici atunc n'ar u pute stărpi elementul maghiar, care de 1000 de ani, e stăpanu peste Ungaria.....

B. A., dice apoi, că Românii, cari trecu din Ardél în România sunt capul rătăcirilor și agitază. Aceștia aru asigură pe tótă lumea românească, că ei voru cuceri Ungaria. Și apoi esclamă:

»Hei! concetățenilor Români, multă apă va mai trece până atunc pe Dunăre!

.....Dar pe de altă parte noi nu ne temem de arangearea acelei sărbătorii. Primul nostru ministru, Coloman Tisza are cu multu mai multă minte, decâtu să

facă pași pentru oprirea ei, deși i-ar u stă în putere a face acesta.

»Serbați deci, Valachilor, ziua eșecului hoților și tâlharilor Horia, Cloșca și Crișianu și arătați prin acesta, că sunteți demni urmași ai strămoșilor voștri! Er aceia, cari nu-și voru aduce aminte de strămoșii lor și nu voru serba amintirea tâlharilor, voru dovedi, că sunt credincioși cetățeni ai patriei maghiare.«

Măsuri în contra supușilor ruși din Berlin.

Pôte în nici o capitală a Europei apusane nu trăiesc atâți supuși ruși ca în Berlin, oraș care întreține unu viu comerț cu vecina Rusia. Tocmai pentru aceea și pentru că din foile oficiale se scie, că curtea din Berlin trăiesc în cea mai bună înțelegere cu curtea din Petersburg, sunt foarte surprinzătoare măsurile severe, ce le-a luat d'odată guvernul german în contra Rușilor locuitori în Berlin. Parcă d. de Bismark ar voi se curețe Berlinul de Ruși.

Direcțiunea poliției a adresat Rușilor de tótă categoria, cari locuesc în Berlin precum: comercianți, agenți, industriași de sine stătători, studenți, calfe ș. a. însurați și neînsurați, chiar și acelora, cari sunt căsătoriți cu femei germane, tineri și capi de familie încărungiți, cari trăiesc de mulți ani în capitala prusacă, ordine scurte, cari se împart în două categorii. Unora li se dă voie de a petrece în Berlin câtva timp, ear ceilalți sunt provocați de a părăsi capitala în timp de 14 zile.

Biletele de petrecere condiționată sună așa: Supusul rusu..... primesc licența, ce se pôte revoca ori și când, de a petrece în Berlin timp de unu an (său șese luni sau trei luni.) După expirarea acestui termen trebuie să părăsesc Berlinul fără a mai aștepta o provocare specială.

Ordinele directe de espulsiune, cari au trebuit se le subscrie adresării, îi provocă de a părăsi Berlinul în timp de 14 zile (său patru săptămâni) adăugându următoarele:

»Decă... adresatul... nu va satisface acestui ordin și va petrece peste terminul arătat în Berlin sau se va întorci aici va fi pedepșit conform § 132 nr. 2 alu legii despre administrarea țerei dela 30 Iulie 1883 cu o amendă în bani de 50 mărci, sau cu 10 zile areșt pentru fiecare casu s. c. l.

Măsurile aceste mai mult decâtu rigoroșe sunt cu atâtu mai surprinzătoare, cu câtu nu se scie cu siguranță, din care motivu să ieau. »Berliner Tageblatt,« care aduse mai întâiu șcirea despre ele, voiesc să descrie lucrul așa ca și cându acele măsuri s'ar fi luat de cătră poliția din Berlin independent și nu la cererea guvernului. Acesta asigurare bate la ochi și dă încă și mai multu nutremânt diferitelor băneli.

Numita foie berlinesă exprimă acum părerea, că góna Rușilor din Berlin s'ar face din cauză că Țarul Alexandru III. ar fi hotărît a face o vizită împăratului Germaniei la Berlin în luna lui Septembrie, viindu de-a-dreptul dela Copenhaga.

Dér pentru siguranța persoanei Țarului să fie de lipsă : scote pe toți Rușii din Berlin și pe

aceia, cari au familie și proprietate și trăiesc acolo de decă de ani?

Strania procedere acesta. Espulsiunea Rușilor din Berlin se face ca și când Germania s'ar află în ajunul unui răboiu cu Rusia. Nu cumva a simțit poliția din Berlin, că acestu răboiu este în ajun de a izbucni?

Maghiarii și Cehii.

Estragemu dintr'unu articolu de fondu alu lui »Egyetertés« dela 22 Iuliu a. c. următoarele:

Scim, că în trecut Maghiarii și Cehii nu simpatizau cătu-și de puțin. Se deosebiau în caracter și prin politică »Pe Polonu ilu ospetam ér pe Cehu ilu uram« acesta era încă pe timpul regilor noștri naționali politica maghiară. Și acestă politică nici atunc n'a fost corectă, cu atâtu mai puțin ar fi corectă astăzi. Ungaria are lipsă de prieteni, nu de vrășmași. Vrășmași i-a datu Ddeu destui. Maghiarii să caute prietenia aceloră popore, cu cari se pot înțelege, a căroră interese nu sunt diametral opuse intereselor maghiare a căroră tendințe sunt în armonia cu tendințele Maghiarilor. Destul voru avé Maghiarii de furcă cu acei vrășmași ai lor, cari nu vreau să sté la tocmelă cu ei și cu cari Ungaria încă nu pôte stá la tocmelă.

Cu Cehii noi numai intr'unu singuru casu nu putem stá de vorbă, în casul decă ei își vor îndrepta în afară privirile, și decă ei ar dori legătura cu Rusia, realizarea marelui imperiu slav. Atunc nu vomu pute stá la tocmelă. Unu mare imperiu slav, care ar fi menit să unescă pe toți Slavii din lume, ar înghiți Ungaria, căci acesta e incunjurat de Slavi. Și în acestă privință frații Cehi să nu se legene în iluzii. Deși căți-vă Maghiari plini de entusiasmu mergu la Praga și iau parte la sărbătorena națională, și dovedessu prin această prietenia între ambele națiuni, acestă insultă se va potoli, îndată ce Boemii ar începe să fiarbă într-o căldare cu Rusia. E drept că noi dorim să scăpăm de Austria; adevărata este și aceea că multu suntem înclinați a dá ca să scăpăm de ea; și nici o partidă nu dorescă acesta mai multu, de câtu noi, cei ce formăm partida independentă. Inse la aceea nici odată nu ne vom gândi, ca să schimbăm Austria pentru Rusia.

Contra Austriei mergem și cu dracu, dar contra Rusiei chiar și cu Austria ne asociăm. În acestă privință Maghiarul nu pôte scá de glumă; căci de vitorul și de naționalitatea sa și de viața sa se tracteză. În minuta în care căzacia dela Donu voru tăbări în Hradșin, în acea minută va începe la noi lupta pe viață și pe morțe. Decă inse Cehii nu dorescă acesta, ei dorescă libera dezvoltare a naționalității lor și apărarea contra supremației germane, atunc pot conta pe noi.

Și noi Maghiarii am luptat contra curențului nemțesc, ce voia să germanizeze tôte poporele (tocmai ca Maghiarii cari, voesc să ne maghiarizeze pe toți astăzi Red. G. Tr.). Înțelegem aspirațiunile Cehilor le scim prețui. Pe acestu tărâm le vom fi prietini buni, mai buni de câtu ori și cine.

Acelu curențu lucră și contra noastră, dar acum nu se mai manifestă în a germaniza Ungaria, ci în nisuița de a storce Ungaria în interesul Austriei. Efectul acelu curențu ilu simțem pe cându în Austria elementul germanu eră atotputernic. Nu mai dorim ca

FOILETONUL.

Din Basmele scandinave.

Cele trei frunze cari cântă.

Traducere de Ión S. Spartali.

(Fine.)

Tótă ziua umblă pe câmpii și prin păduri și séra zări în vârful unui munte o lumină, care licărea ca o stea. — »Acolo în vârful, șede sora mătușii mele. Du-te singură căci eu trebuie să mă întorc la caminul meu« — îi dișe smeul cel mic.

Eva porni. După ce mai merse puțin ajunse la o văgăună, în care vedu o mulțime de smei și smeoice, strînși în prejurul unui focu mare și mai susu stá o bătrână măimuță, foarte bătrână și foarte urită. Eva îi dișe și smeoicii acestia »dragă mamă« și o rugă să o ajute să-și găsescă bărbatul.

»Nu sciu unde este« — răspuse bătrâna. Inse am o sora, care este încă odată așa de bătrână ca mine și numai ea pôte să-ți dea vr'unu sfat bun.

Eva dormi în văgăună. A doua zi de dimineața smeoica îi dișe: »Îți potesc drumu bun și-ți mai potesc să-ți se implinesc tót ce doresci, și, pentru că mi-ai dișu »dragă mamă« te rog să primesc vârtelnița asta. Câtă vreme o vei avé, nici odată nu ai să fi în lipsă, pentru că va depená totu tortul pe care-lu vei țoci.

Eva îi mulțami foarte multu pentru vârtelnița, care era de aur și porni și de aici înainte cu unu smeu mic, care să-i arate drumul. Spre séra, zări în vârful unui munte o lumină licărind ca o stea. — Acolo șede sora mătușii mele. Du-te singură până acolo ca eu trebuie să mă întorc acasă« — îi dișe smeul cel mic.

Eva intră într-o văgăună în munte unde stau smei mulți și smeoice înprejurul unui focu, și mai d'o parte stá o smeoică bătrână, pitică și urită. Capu-i tremura și nasul i se atinea de bărbia. »Bună séra, mamă dragă, îi dișe Eva. — Bună séra — răspuse smeoica cea bătrână. Dar cine ești tu care-mi vorbești așa frumosu? Sunt două mii de ani de cându trăiesc eu aci și până adu nimeni nu mi-a dișu mamă dragă.

Nenorocita Eva îi povesti totu ce i-se întâmplase și o întrebă unde și-ar pute găsi soțulu.

»Ah! am aușit eu vorbindu-se despre prințul Hat, răspuse bătrâna după ce se gândi o clipă. Inse nu credu să-lu poți găsi, pentru că a fost așa de tare fermecat încatu a uitat totu. Cu tôte acestea, pentru că mi-ai dișu »mamă dragă« am să te ajut din tôte puterile mele. Rămăi și dormi aci în nóptea asta și vomu mai vorbi mâne.

A doua zi de dimineață cându se gătea Eva de drum, smeoica, i dișe: »Să mergi după sora până o să ajungi la unu palat mare. Să intri înăuntru pentru că acolo șede acela pe care-lu iubesc.

Pe urmă îi dete și alte sfaturi și-i dete și o pungă de mătase și-i dișe: »Ține punga asta, pentru că mi-ai dișu »mamă dragă«. Nu este așa frumosă, dar poți să iai dintr'nsa ori căți bani vei voi și nici odată nu are să se golescă.

Eva plecă după ce mulțami din inimă smeoicii bătrâne și după ce umblă multă vreme încă, ajunse în fața unui palat așa de mare și frumos cum nu mai veduse densa nici odată. Intră hotărîtă în curte și întâlni o femeie înaltă și foarte frumoasă; era împărătesa smeilor. Dînsa cum vedu pe străina îi dișe răsătită: »Cine ești și de unde vii?« — Sunt o biată străină și cautu unu locu să mă bagu slujnică. — Nu cum-va crești tu că eu am să primesc în slujbă la mine așa pe ori cine ar veni?

Pentru tine n'am locu, plecă d'aci și se uită la densa cu nisce ochi de pără că vré s'o rupă. Cautu să te ascultu, dar decă nu pot găsi o slujbă în curtea dumitale, cel puțin lasă-mé să mă adăpostesc câte-va zile și să mă odihnesc că tare sunt ostenită, îi dișe Eva umilită.

— Să fie cum crești, poți să te culci în cotețul găștelor. Culcușul este destul de bun pentru tine, îi răspuse împărătesa smeilor.

Eva, fără să cârtescă, se duse în cotețul cu găștele. Acolo, își aduse aminte de învățăturile smeoicii celei bătrâne, se puse să tórca, pe urmă să depene tortul de aur și de mătase, pe urmă țesu firele astea și făcu unu felu de pânză frumoasă cu care îmbracă păreți cotețului și-lu făcu o căsuță de tótă frumșetea. Pe urmă, luă ban din pungă și se duse în piață de unde cumpără carne, vin și-și găti de mâncare.

După ce fură gata tôte astea se duse la împărătesa și o rugă să-și facă cinstea să vie cu fie-sa vitregă, fata bărbatului său dintăi, să mănance la masa ei.

Impărătesa primu volosu pentru că aușise pe slugile din curte cum laudau pe străina.

Eva, după ce-i dete să mănance ca la o masă împărătescă, se puse să tórca. Impărătesa smeilor rânase cu ochii bleoșii. Róta aia de aur care torcea firu așa de iute și subtil i se părea lucru cel mai scump și întrebă decă puté cumva s'o cumpere cu bani.

»Nu o vându pe bani, dar ți-o dau numai decă imi vei implini o dorință, răspuse Eva. — Ce vrei? — Să mă lași la nóptea în odaia prințului Hat.

Impărătesa smeilor se cam supără de cererea asta, însă la urmă se învoi pentru că avé poftă mare să aibă róta aceea de aur. Și pe urmă să gândi că tînăra femeie n'are să potă vorbi cu prințu. Porunci fie-si să se furizeze în odaia unde ține închis pe Hat ca să vadă

să fie erăși așa. Pentru noi, pentru naționalitatea noastră este încă mai bine, decât germanii își voru perde hegemonia în Austria. Căci atunci suntem cel puțin asigurăm că cei de dincolo nu se voru mai amesteca în afacerile noastre constituționale.

Cehii potu conta pe noi, decât e vorbă de aceea ca naționalității lor să se dea atâta influență câtă i compete. Potu conta pe noi, decât trebuie să se apere de atacurile îndreptate contra constituției lor, pentru că constituțiunea Ungariei după împrejurările de față atârână și dela aceea, ca dincolo să fie stăpânire constituțională.

Dar dacă voescu să se amestece în afacerile naționalităților din Ungaria și decât se voru ocupa în fantasia lor cu marele imperiu panslavist: atunci Cehii nu numai să nu conteze pe noi, ci să se scie că i vomu întemina ca pe vrășmași, și voru trebui ca să se lupte cu noi. Dela ei depinde deci: să fim uniți prin identitatea de interese, sau vrășmași neînblânziți!

Corespondența noastră din Comitate.

Lugoșu 24 Iulie 1884.

Nu este o și lăsată dela D-șeu în care să nu ni-se rupă inima de plângerile dureroase ale țeranilor români pentru nedreptățile, ce trebuie se le îndure aci din partea funcționarilor administrativi. Câțiva notărași și scriitorăși în frunte c'unu perciunatu de solgăbiru și-au pus carul în petri, cine mai scie la ce poruncă secretă, ca se amărăscă de nou șilele bietului opincariu român. Tote acestea nedreptăți și persecuțiuni s'au întemplat după alegerile electorale și numai cu acei alegători români, cari au votatu solidar cu partida națională română, contra candidatului guvernamental. Etă dar ce însemnă astăși în fericita Ungariă a te folosi de dreptul ce și-lu dă legea adusă de puternicii șilei și sancționată de Maiestatea Sa. Însemnă a fi mai apoi șicanatu în totă forma, a fi maltractatu, amenințatu cu închisore, amende în bani sau mai scie D-șeu cu ce. O serinane opincariu român, până cundă vei fi insultatu totă ast-fel? Unde suntă adevărații tei conducători, preoții și învățătorii, cari se te lumineze și se te ferescă de vulpile viclene?...

Pentru ilustrarea celorl șile, fie-mi permis, D-le Redactoru, a produce câte-va casuri concrete: Notarul din comuna Cladova — nu departe de Lugoșu — unu maghiaronu alu cărui nume se finesce cu unu «ski» indată, după sêvșirea alegerilor pôte ca să și înmulțescă meritele și să și câștige grația superiori lor șei, s'a pusă a fabrica la «licitațiuni» după modelul, ce imi iau voia a vi-lu alatură și a le trâmite acelor alegători din comuna, cari au votatu contra candidatului guvernamental. Pe aceștia sub asprimea legei îi provocă a se presentă pe ziua de 4 Iuliu a. c. la Balințiu înaintea perciunatului solgăbiru de acolo și bunu prietinu alu d-lui notariu. Cei citați fără întârziere s'au și presentatu înaintea amintitului solgăbiru, cu tote că citațiunea era făcută fără sigilă, fără subscriere și lipsită de ori-ce formă oficiasă. Aici D-lu Notariu și cu scriitorul solgăbirului au ținutu unu interegatoriu cu cei acușati, întrebându-i că pentru ce au votatu contra candidatului guvernamental, apoi cum au cutezatu de au e-liberat din închisore din Cladova pe D-lu I... omu de încredere alu partidei naționale, care eră tramisă de-a

controla nelegiurile ce se întempla în acea comună? După ce au luat la protocolu răspunsurile țeranilor i-au tramis, spuindu-le că mai târziu li se va aduce judecata.

Dar D-lu notariu nu s'a mulțamitu numai cu atata, ci făcu unu pasu și mai departe. Cu o și înainte de a se întempla alegerea de deputatu în Lugoșu D-lui a împărțitu mai multor alegătoru din comuna Cladova câte unu seu doi fior. după cum i-a datu mâna și punga (altuia) sub condițiunea, că a doua și toti au să mērgă la Lugoșu și să voteze cu D-lu notariu pentru comitele Bissingen, candidat guvernamental. Firesce, că unii mai slabi de ângeru au mersu și au făcutu după placu. d-lui notariu, cei mai mulți însă n'au votatu pentru guvernamental. Acuma însă d-lu notariu în șilele trecute a «citatu» înaintea primăriei comunale pe toti alegătorii din comună, cari au luat bani, dar totuși n'au votatu pentru candidatului guvernului și i-au provocatu să-i înapoeze banii: amenințându-i la din contra cu esecuiții și închisore.

După ce însă unu alegătoru totu din aceeași comună, la repeștele provocări ale d-lui notariu n'a voită a se presentă înaintea primăriei comunale și nici ai trimite florinașii dați înainte de alegere; într'o sēră, pe cāndu unu fiu de alu amintitului alegătoru trecea pe dinaintea cancelariei comunale, unde se află d-lu notariu la jidanul din satu se cumpere lumină și sare — de odată feciorașul se treși înhățatu de plăiașii comunali (strējari), cari la porunca d-lui notariu fără veste se aruncară asupra lui, și după ce îl bătură bine, totu la porunca dlui notariu, îl legară și-lu espedară la perciunatul Caiafa dela Balințiu ca să-lu judece. Pe cale însă bietului fecioru bătutu nevinovată i succese a-o luă la sănătoșă, și nu se oprî până la judecătoria reg. cerc. din Lugoșu, care credu că va ciunță cornele d-lui notariu făcându-și datorința fie chiar și față de d-lui.

Etă cu ce se ocupă notarii noștrii, după ce s'au sêvșitu alegerile, în locu să și caute de lucrurile lor și așa destul de neglese.

Casuri asemenea celorl înșirate așu putē să vē enu-mērū încă o mulțime, fie însă de-ajunsu de astă-dată numai cu atata!

Aforisme.

Cum tu le place principiloru, poporeloru și femeiloru, așa nu-i place nici publicului să-i spu adevărul.

Alex. Dumas, fils.

Unu autoru scie de ordinaru, ce a voită se scrie, arareori ce-a scrisu în adevērū.

Ed. Pailleron.

E cu multu mai greu a stērpî o minciună vechiă decât a încetățeni unu adevērū nou.

Albert Delpit.

Timpul cantă de jocu și în hora ce se încinge, sērăcia dă mâna cu munca, munca cu bogăția, bogăția cu abundența și abundența cu sērăcia.

Voltaire.

Cu educațiunea femeii trebuie să se încēpă educațiunea omenimei.

I. H. Say.

A fi tristū, însemnă: a te gândi mai totdeauna la tine însuși.

Contesa Diana.

Dacă esci amicū alu femeiloru, păzește-te să nu te rēsfețe. Ele te amăgescu în privința facultăților tale, ca și în privința slăbiciuniloru; odată te judecă într'unu felu, căci le plac; de altă dată nu-ți spun adevērul, pentru ca nici tu să nu li-lu spu.

Cine iubesc totdeauna frumosul, va voi binele: uriciunea e cauza rēului.

W. Brauer.

Diverse.

Sinuciderea unui câne. — Se scrie din Mallemort (Boucher-du-Rhône) diarului «Le Petit Marseillais», despre sinuciderea unui câne, pe care stăpânul seu îl credē că este turbatū. Acestū câne, bănuitu, că este bolnavū de turbare, era de cât-va timpū ținutu la o parte, departe de casă. Părea că este forțe tristū din cauza acestei aspre tratări. Joia trecută, fū vēdutu îndreptându-se spre moșia unui amicū intimū alu stăpânului seu, unde nu fū primitū, ceea ce-lu făcu să scotă țipētū durerosū. După ce așteptă mai multū timpū dinaintea casei, fără să i se dea voe d'a intra în ea, se otări să plece și să îndreptă în partea despre Durance, coborându-se pe unu malū ripostū; apoi privindū înapoi și scotându unu urlētū de adio intră în riu, își cufundă capulū în apă și după unu minutū seu două reapărū la suprafață fără viață. Căutându acestū felū de mōrte, bietulū dobitocū nu voise ore să dovedescă, că nu este turbatū?

Beethoven. — Cântărețulū Barth cercetă odată pe Beethoven și între altele îl întrebă ce-a mai compusū. Arătându-i unu manuscriptū, vestitulū compositorū țise: Eată ce-am scrisū, dar nu-i bunū, decâtū de focū. Are să ardă bine. Stai să vești! Barth, înspăimântatū de intențiunea compositorului puse mâna pe hârtia de note și i-o smulse cu putere — apoi se rugă domolū, să-lu lase să cante puținū la pianū compositiua. Beethoven se învoi și Barth se puse la pianū. Melodia începū și era așa de dulce la aușū, încatū și năcăjitulū compositorū prinse a se înveseli, er cānd Barth sfērși, pătrunsū de entusiasmū și fericire, Beethoven se apropiă și luandū manuscriptulū, țise: Nu dragulū meu, așa ceva nu se dă pradă focului. Și în acestū chipū se mântui de perire strălucita compositiunea „A del aida.”

Clopotū în stomachū. — Doctorulū elvețianū Flury spune, că a scosū — acum câte-va șile — unu clopotū din stomachulū unui păstorū de 23 de ani. Bietulū păstorū își perdea vēdendū cu ochii puterile, nu mai era în stare să mănānce și mai pe urmă nici să se misce nu mai putē — așa era de slabū și la așa necazū flū adusesse clopotulū. Acesta cântăria 170 grame și se vede, că s'a folositū odată la turmă. Doctorulū țice, că l'a pusū în uimire răbdarea, ce a doveditū păstorulū. Deplinū însănătoșatū elū și-a luatū acum eră slujba sa. Interesantū arū fi însă, să scimū în ce chipū a ajunsū clopotulū în stomachulū păstorului — căci elū nu scie și nimicū nu pôte spune despre acestă.

Editorū: Iacobū Mureșianu.

Redactorū responsabilū: Dr. Aurel Mureșianu.

totu ce i-se va întempla acolo peste nōpte, și cānd fū să se culce prințu îi dēte dintr'unu păharū ceva de bēutu și îl adormi.

Eva cum ajunsse în odaie, se aruncă de gātulū lui și dēte unu țipētū de bucuriă. Ii spuse că era bucurōșă că l'a găsitū. Dinsu însă nu rēspondea nici o vorbă pentru că dormea greu. Eva începū să-lu mângāie și să-i povestescă câtū umblase până să-lu gāsescă. Bărbatul seu nu rēspondea nici o vorbă. Sērmana Evā nu înțelegese pentru ce tace dinsu. Creșū că nu-o mai iubesc, se aruncă în genunchi la patulū unde dormea elū și începū să-lu rōge să-o ierte de rēulū ce-i făcuse și așa plāngea că și o petră s'arū fi induioșatū de lacrimile ei. Bărbatu-sēu nu se putē deștepta. Fata vitregă a împărătesei smelorū care ascultase și vēduse totū, fū așa de induioșată de iubirea nenorocitei tinere încatū se hotărî să nu-o trădeze și să nu spuie nimicū mami-si din câte vēduse și aușise.

De surda plāne Eva și se rugă totă nōpte, pentru ei prințulū totă nōpte dormi dusū din pricina afionului pe care-lu bēuse. Împărătesa smelorū cum intră de diminețā în odaia unde dormea prințulū Hat înțelegese ce se întemplase. Lāsă pe Eva să plāngă și să se tēnguiescă și dinsa se bucură de șiretenia ei.

Însē Eva nu-și pierdū nici câtū nădejdea. Iși șterge lacrimile, gātesce er alte māncări și er poftesce la mēsă pe împărătesa. După ce mănāncă, își aședă virtelnița de aurū, care începū să depene singurā firele de aurū. Împărătesei îi veni numai decâtū pofța să aibă virtelnița aceea. Eva i-o dēte numai s'o lase peste nōpte în odaia bărbatului ei. Și în sēra aceea beu prințulū afionū și Eva plānse de surda totă nōpte.

Acum dēnsa nu mai rēmāsese decâtū cu punga. După ce pofți pentru a treia oră la mēsă pe împărătesa smelorū îi dēte punga fermecată numai s'o mai lase și

în nōpte d'a treia în odaia prințului unde vrea să mai facă o probă.

De astă dată se aduse er prințului afionulū să-lu bea. Însă cāndu luă păharulū în mână, fata vitregă a împărătesei îi făcu unu semnū pe furisū. Dinsulū înțelegese și în locū să bea păharulū, îl vērsă binișorū d'o parte, pe urmă să culcă și părū că dorme dusū.

Împărătesa eși bucurându-se că are acum și punga fermecată. Eva veni eră de îmbrățișă pe bărbatu-sēu. Iar începū să-lu rōge s'o ierte. Dinsulū era deșteptū însă capu-i era așa de zăpăcitu de vrajele smeoicei încatū d'ocamdată nu-i putē rēsponde. Eva începū er a plānge și-i spuse totū ce făcuse ca să-lu gāsescă și câtū de multū îl iubescē apoi își face sēmă singurā.

Prințulū aușind'o vorbindū, începū a-și aduce aminte. I se pare că se deșteptă dintr'unu visū uritū. Se scōlă o ia în brațe, îi spune că o iubescē și că totū dēuna are s'o iubescă. De bucuriă uită amēndoi tote durerile. D'odată însă li se arētă fata care sta acolo pititā din porunca mame-si. Eva cum o vede țipă de spaimă, căci vēdū că era vēndută. Însē fata îi țise: »Nu vē fie tēmă, nu vreau să vē facū nici unu rēu ci din potrivă, aș vrē să vē facū unu bine. Și eu am ca și voi sänge creștinescū în vine. Tata a fostū ca și prințulū Hat vrăjitū de afurisita de smeoică. Dēnsu a muritū de inimă rea și eu aș vrea bucurōșū să mōră ea, pentru că câtă vreme o trăi nici unulū din noi nu pôte să scape.»

Spusele fetii erau drepte. Pentru ca să scape toti trebuia să mōră blestemata de vrăjitorē. Tus-trei se chibzuiră ce să facă cānd s'a lumina de ziua. Fata se piti iar în colțulū unde stătuse până atunci. Prințulū se culcă iar și se prefăcu că dorme. Împărătesa smelorū cānd intră în odaie nu putē înțelegē ca ce lucru se petrecuse.

Peste câte-va șile în palatū era mișcare mare. Dēnsa

vrē să se cunune cu prințulū Hat, pe care-lu ține prin fermecele dinsei închisū în palatū lângă ea. Făcē felū de felū de pregătiri pentru nuntă. În bucătăria adusesse unu cazanū mare în care trebuiau să încapă optsprezece boi.

Trimise să întrebe pe Eva ce trebuia să facă să fērbă bine totă grāmada aceea de carne. Eva-i rēsponse că trebuia să fiarbă cazanul până i-s'o face fundulū albastru. Atunci împărătesa puse de se aprinse suptū cazanū unu focū grōznicū de mare, în care de totă clipa se aruncau copaci întregi și fiă-sa și princesa și prințu chiar îi spuseră că fundulū cazanului nu se făcuse încă albastru. Vrū să vēdă chiar cu ochii ei, și se plecā să se uite în fundulū cazanului; cum o vēdū așa indoită, prințulū o lua de călcăie și o asvērli în apă care clocotē undē și muri.

Atunci fata ei dobēndindu-și tote bunurile și fiindū acum liberă plecā împreună cu prințu și cu princesa după ce-și luă rōta, virtelnița și punga fermecată. După o cale lungă ajunseră la unu palatū mare a cărui învilitōre strălucia ca focu la sōre. În curtea palatului acelaia eră unu alunū verde, și d'asupra alunului trei frunze de aurū cari cāntau. Ai fi creșutū că cāntă o harfă și mai multe pasēri. Princesa cunoscu frunzele de aurū pe cari i le adusesse tată-sēu și peste o clipă avū o bucuriă și mai mare: câte-și trele cumnatele îi aducēu copilașii iar pe de altă parte toti supușii bărbatului ei alergau să-lu întēpine și să-lu primescă cu brațele deschise.

Astfelū dar Eva a fostū frumosū rēsplătită pentru că cu credință își iubise bărbatulū.

Prințulū împărăți cu multă înțelegēciune. Totă lumea spunea, că nu se mai vēduse încă unu împēratū mai bunū și o împēratēsă ca dinsa și frunzele nu mai tăcēu și cāntau așa că omulū celū mai māhnitū la inimă trebuia să se veselēscă.

Acum decât vreți puteți să nu credeți ce v'am spusū.

Cursul la bursa de Viena
din 26 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.20
Rentă de aur 4%	91.90
Rentă de hârtă 5%	88.90
Imprumutul căilor ferate ungare	142.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	96.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	118.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	101.90
Bonuri rurale ungare	101.60
Bonuri cu cl. de sortare	101.—
Bonuri rurale Banat-Ti-mișu	101.50
Bonuri cu cl. de sortare	101.—
Bonuri rurale transilvane	101.25

Bonuri croato-slavone	100.—
Despăgubire p. dijma de vin ung.	99.50
Imprumutul cu premiu ung.	115.15
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	114.80
Renta de hârtă austriacă	80.95
Renta de arg. austr.	81.75
Renta de aur austr.	103.30
Losurile din 1860	135.40
Acțiunile băncii austro-ungare	858.—
Act. băncii de credit ung.	307.—
Act. băncii de credit austr.	304.90
Argintul — Galbin împărătesc	5.74
Napoleon-d'or	9.67
Mărci 100 imp. germ.	59.60
Londra 10 Livres sterlinge	121.70

Bursa de București.

Cota oficială dela 13 Iulie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 93 1/2	vënd. 94
Renta rom. amort. (5%)	95 1/4	—
convert. (6%)	97	98
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	34	—
Credit fonc. rural (7%)	102	102 3/4
" " (5%)	90 1/2	91
" " urban (7%)	101	102
" " (6%)	97	98
" " (5%)	87 1/4	88
Banca națională a României	1325	1435
Ac. de asig. Dacia-Rom.	344.	345 1/2
" " Națională	240 1/2	—
Aur	5 30.	—
Bancnote austriace contra aur	2.07.	2.09

Cursul pieței Brașov
din 28 Iulie st. n. 1884.

Bancnote românesce	Cump. 9.16	Vënd. 9.18
Argint românesc	9.10	9.15
Napoleon-d'or	9.64	9.67
Lire turcesce	10.90	10.96
Imperiali	9.90	9.96
Galbeni	5.62	5.66
Scrisurile fonc. » Albina	100.50	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Ianuarie a. c. se mai află.

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe una jumătate de an s'au pe un an, înainte de 1-a Aprilie a. c., sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcatu dela 1 Aprilie c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.”

Nr. 587—884.

3—3

Concursu.

La scólele grănițeresce sunt următoarele stațiuni de învățatori de conferit:

1. La scóla din Voila, comitatul Făgărașului și la cea din Riu-alb, comitatul Hunedórei postul de învățatoriu diriginte cu salare anuale de câte 300 fl. val. austr.
2. La scóla din Copăcelu postul de învățatoriu secundariu cu salariu anual de 180 fl. v. a.
3. La scóla din Țințari postul unu alu treilea învățatoriu cu salariu anual de 150 fl. v. a.
4. Eventuale la scóla din Orlatu postul de învățatoriu adjunctu cu salariu anual de 200 fl. v. a.

La toți cuartir liberu și lemnele necesare pentru focu.

Aceia, cari voiescu a ocupa una din stațiuni numite au de trãmite cererea loru provăduță cu tóte documentele prescise de lege, celu multu până la 14 Augustu a. c. ur. la „Comitetulu administrativu alu foldului scolaru alu foștilor grănițari din „regimentulu românú I. în Sibiu.

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor

în „Gazeta Transilvaniei.”

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia à . „ — „ 10

Pentru repetiri se acórdă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 orí	10%
" " " 5—8 "	15%
" " " 9—11 "	20%
" " " 12—15 "	30%
" " " 16—20 "	40%
Dela 20 de repetiri în susu	50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facu învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai susu.

Brașovú 1|13 Maiú 1884.

Crâsniculú Zevedeu Cădelniță

în sinodulú archidiecezanú din strada Măcelarilorú.

„Caliculú” din 1 Augnstú a. c. va tracta eschisivú despre experințele crâsnicului Zevedeu Cădelniță, câștigate în sinodulú archidiecezanú gr. or. din Sibiu și va fi îndoitú mai mare, decâtú numerii ordinari.

Abonenții „Calicului” vorú primí acestú numéru extraordinariu în condițiuni abonamentului anualú séu semestralú. Deschidemú însă pentru acestú numéru, redigiatú de Urzicá Scandalografescu, unú abonamentú specialú, cu prețulu de 30 cr. séu 70 bani și destinámú întregú venitulú curatú, în părți egale pentru:

- I. Societatea „Concordia” din Blajú;
- II. Premii în favorulú „Chorurilorú plugarilorú români din Ungaria și Banatú.”

Abonamentele la acestú numéru extraordinarú la „Caliculú” se potú

face la ori-care librăria din țera și străinătate séu dea-dreptulú la noi, până în 8 Augustú st. n.

Totodatá deschidemú unú nou abonamentú la „Caliculú” pe alú doilea semestru 1884, cu 1 fl. 50 cr. séu 3.50 franci. Esemplare complete dela începutulú anului costă 3 fl. séu 7 franci.

Din anulú 1883 mai posedemú 24 esemplare complete à 1 fl. 50 cr. séu 3.50 franci.

Cei ce voiți a ríde, prenumerați „Caliculú,” și care nu va ríde, acela-i maturú de sapá și lopatá.

Colectanții de abonamente primescu unú rabatú de 10%.

Administrațiunea „Calicului.”

11—30

Magazinú de încălțăminte

„CISMA ROȘIE” Strada Căldărarilorú 540.

Comande după măsurá se vorú efectua din materialú solidú, și cu prețuri moderate.

Subscrisulú am onóre a recomandá onoratului publicú, Magazinulú meu de încălțăminte pentru bărbați, dame și copii, cu prețurile cele mai moderate.

Comande pentru străinătate se primescu și se efectuează promptú și cu prețuri moderate.

Asemenea recomandú onoratului publicú depositulú de pălerii pentru bărbați și copii cu prețuri reduse.

G. Orghidanú.